

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ
ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. ΓΟΓΟΛΟ Ζώνη, Στρατιωτικό Δικαστή **Β΄**, Προεδρεύοντα επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ,

2. ΚΑΡΚΑΛΟΥΣΟΥ Αικατερίνη, Στρατιωτικό Δικαστή **Δ΄**,
και το Στρατοδίκη :

3. ΓΕΩΡΓΑΚΗ Σωτήριο, Λγο (Ο)

που κληρώθηκε με την υπ' αριθμ. **1766/2006** Απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα **Πιτσόκου Παρασκευή**, Στρατιωτικό Δικαστή **Δ΄**, που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται και τον Γραμματέα **Μπαλατσό Αχιλλέα, Ανθλό (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την **1^η** του μήνα **Νοεμβρίου**, του έτους δύο χιλιάδες έξι (**2006**) και ώρα 09:00', κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης, μετά από πρόσκληση του Προέδρου ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον παραπεμφθέντα σε δίκη με το υπ' αριθμ.: **865/05 κλητήριο θέσπισμα** του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών για: **αυυποταξία σε ειρηνική περίοδο** κατηγορούμενο, **Α. Θ. του Α.** και της **Ε.**, ετών ******, γεννήθηκε το ****** στην ****** και κατοικεί ομοίως (******), Στρσμο, με ΣΑ:******, 'Ελληνα και Χριστιανό Ορθόδοξο, **απόντα**.

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ο δικηγόρος Αθηνών **ΓΕΡΑΓΓΕΛΟΣ Σωτήριος**, ο οποίος δήλωσε ότι είναι συνήγορος του κατηγορουμένου, ο οποίος δεν κατέστη δυνατό να προσέλθει σήμερα στο Δικαστήριο. Ακολούθως, ο ανωτέρω δικηγόρος ζήτησε να του επιτραπεί να εκπροσωπήσει σύμφωνα με το άρθρο 340 παρ. 2 ΚΠΔ τον κατηγορούμενο, καθόσον ο κατηγορούμενος με το από 27-10-06 έγγραφο εξουσιοδότησης τον διόρισε ειδικό πληρεξούσιο, με εντολή να παραστεί σήμερα ενώπιον του Στρατοδικείου Αθηνών και να τον εκπροσωπήσει, επειδή ο ίδιος αδυνατεί να εμφανιστεί αυτοπροσώπως (γίνεται μνεία, ότι ο ανωτέρω δικηγόρος ενεχείρισε στο Δικαστήριο το από 27-10-06 έγγραφο εξουσιοδότησης, το οποίο αναγνώσθηκε από τον Γραμματέα και τέθηκε στην δικογραφία, καθώς και το υπ' αριθμ. 22342517 γραμμάτιο προείσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών).

Κατόπιν η **Εισαγγελέας**, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε να διαταχθεί η **πρόσδος της δίκης** και να **επιτραπεί η εκπροσώπηση** του απόντος κατηγορουμένου **από τον διορισμένο συνήγορό του**.

Αφού το **Δικαστήριο** διασκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρόντα τον Γραμματέα, κατάρτισε την απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση και η οποία είναι η εξής:

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο **340 παρ. 2 ΚΠΔ** ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση. Στα

δε πταίσματα και πλημμελήματα που επισύρουν χρηματική ποινή ή πρόστιμο ή ποινή στερητική της ελευθερίας μέχρι έξι (6) μήνες, επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να εκπροσωπείται μόνο από συνήγορο, που διορίζεται με απλή έγγραφη δήλωση του κατηγορουμένου και ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Η γνησιότητα αυτής της δήλωσης πρέπει να είναι βεβαιωμένη από οποιαδήποτε αρχή.

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση το Δικαστήριο πείστηκε ότι ο κατηγορούμενος Α. Θ., δεν κατέστη δυνατό να εμφανιστεί αυτοπροσώπως σήμερα ενώπιον του Στρατοδικείου Αθηνών, πρέπει για το λόγο αυτό να επιτραπεί η πλήρης εκπροσώπησή του από τον παρόντα συνήγορό του ΓΕΡΑΓΓΕΛΟ Σωτήριο, προς τον οποίο ο κατηγορούμενος παρέσχε πληρεξουσιότητα με το από 27-10-06 έγγραφο, η γνησιότητα του οποίου βεβαιώθηκε από το Κ.Ε.Π. Δήμου Ραφήνας Αττικής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται παμψηφεί την πρόταση της Εισαγγελέως και επιτρέπει την πλήρη εκπροσώπηση του απόντος κατηγορουμένου, Α. Θ., από τον παρόντα συνήγορό του ΓΕΡΑΓΓΕΛΟ Σωτήριο.

Ύστερα η **Εισαγγελέας**, αφού πήρε τον λόγο, απάγγειλε συνοπτικά τη κατηγορία που αναφέρεται στο παραπάνω κλητήριο θέσπισμα και πρότεινε την ανάγνωση των εγγράφων που βρίσκονται στη δικογραφία, δηλαδή της υπ`αρ. Φ.429.4/21999/19-8-2005 μηνύσεως του Στρατολογικού Γραφείου Αττικής, της από 27-12-2005 έκθεσης σύλληψης του Τ.Α. Ραφήνας και του ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου δήλωσε ότι δεν κάλεσε μάρτυρα για την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και συμφώνησε με την πρόταση της Εισαγγελέως για την ανάγνωση των εγγράφων.

Έπειτα ο **Πρόεδρος** διάβασε τα ευρισκόμενα στη δικογραφία έγγραφα που πρότεινε η Εισαγγελέας, καθώς και το υπ`αρ.Φ.400/74/3501/Σ.1003/7-10-2005 έγγραφο του 414 ΣΝΕΝ, την από 7-4-2006 βεβαίωση της ΔΕΜΥ, τα υπ`αρ.Φ.400/ΕΠ 25749/Σ.436/30-9-2005 και ΑΠ:26915/13-10-2005 έγγραφα του Στρατολογικού Γραφείου Αττικής και το από 22-3-2000 έγγραφο του Φρουραρχείου Αθηνών.

Κατόπιν, ο **συνήγορος** του κατηγορουμένου, αφού πήρε το λόγο, δήλωσε ότι ο πελάτης του ισχυρίζεται ότι δεν προέβη στις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται. Αρνείται ότι δεν εμφανίσθηκε στην Επιτροπή Απαλλαγών, όπως αρνείται ότι η απόφαση της Επιτροπής είναι πλαστή. Είχε πράγματι πρόβλημα υγείας και όταν η κατάσταση της υγείας του βελτιώθηκε κατόρθωσε τελικά να καταταγεί και να υπηρετήσει κανονικά.

Κατόπιν ο **Πρόεδρος** έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα και στην δικαστή για να απευθύνουν ερωτήσεις στον συνήγορο του κατηγορουμένου ή να ζητήσουν διευκρινίσεις.

Έπειτα ο **Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα αν έχει ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και, αφού έλαβε από αυτήν αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα και στο συνήγορο υπεράσπισης για να αγορεύσουν.

Η **Εισαγγελέας**, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε όπως κηρυχθεί ο κατηγορούμενος **ένοχος** σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Ο **συνήγορος του κατηγορουμένου**, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησε να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος **αθώος** λόγω αμφιβολιών ως προς τον δόλο.

Το **Δικαστήριο**, αφού διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά στην έδρα του, με παρόντα τον Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία είναι η εξής:

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 περ.α΄ του ΣΠΚ (Ν.2287/95) όποιος κηρύσσεται ανυπότακτος, σύμφωνα με το νόμο για τη στρατολογία, τιμωρείται, σε ειρηνική περίοδο, με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Η εν λόγω διάταξη, λοιπόν, παραπέμπει για το περιεχόμενο της αξιόποινης συμπεριφοράς της ανυποταξίας στον ισχύοντα κάθε φορά νόμο για τη στρατολογία (χωλός ποινικός νόμος). Σύμφωνα με τις παρ.1, 2 και 3 του άρθρου 51 του Ν.3421/2005 (ΦΕΚ 302/13-122005, Τεύχος Α΄) “Στρατολογία των Ελλήνων και άλλες διατάξεις”, ανυπότακτοι κηρύσσονται όσοι, μετά από γενική ή ειδική πρόσκληση για κατάταξη στις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν κατατάσσονται στις ορισμένες ημερομηνίες ή προθεσμίες στις μονάδες κατάταξης. Η ανυποταξία αρχίζει από την επομένη της οριζόμενης ημέρας κατάταξης ή, εφόσον ορίζεται προθεσμία κατάταξης, από την επομένη της τελευταίας ημέρας και διακόπτεται με τη συμπλήρωση του 45^{ου} έτους της ηλικίας του ανυπότακτου ή με την κατάταξή του στις Ένοπλες Δυνάμεις ή με τη σύλληψη για την ανυποταξία ή με την παρουσίαση του ανυπότακτου σε στρατιωτική δικαστική αρχή ή στο στρατολογικό γραφείο για την διακοπή της ανυποταξίας του ή με την κρίση του ανυπότακτου, από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή των Ενόπλων Δυνάμεων, ως ακατάλληλου για στράτευση (Ι5) ή τέλος με τη χορήγηση αναβολής κατάταξης για λόγους υγείας. Πρόκειται για έγκλημα διαρκές, γνήσιας παραλείψεως, το εγκληματικό νόημα του οποίου συνίσταται στην «αδράνεια» του στρατευσίμου στην κοινωνικά αναμενόμενη προσέλευσή του στις τάξεις του Στρατού (βλ. Αδ.Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 2002, σελ.116-117, Ν.Ανδρουλάκη, «Η παράλειψη ως μορφή αξιόποινης συμπεριφοράς», 1983, σελ. 97 επ., Βουλ.Συμβ.Ναυτ.Πειρ. 516/96, Υπεράσπιση 1997, 1091). Για τη στοιχειοθέτηση, εξάλλου, της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος απαιτείται δόλος οποιουδήποτε βαθμού (άρθρο 32 ΣΠΚ σε συνδυασμό με τα άρθρα 18 εδ.α΄ και β΄ και 26 παρ.1 του ΠΚ, καθώς και 17 παρ.1 του Ν.1763/88). Ο δόλος συνίσταται στη γνώση και θέληση των στοιχείων της πράξεως. Ειδικότερα, ο υπαίτιος πρέπει να γνωρίζει ότι με βάση την πρόσκληση έχει υποχρέωση κατατάξεως σε συγκεκριμένη μονάδα μία ορισμένη ημερομηνία και να θέλει να μην εμφανισθεί. Πρόσθετος σκοπός

αποφυγής των στρατιωτικών υποχρεώσεων δεν απαιτείται (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 1997, σελ. 116-119)

Στην προκειμένη περίπτωση, από όλη τη σχετική με την απόδειξη κύρια διαδικασία και ειδικότερα την ανάγνωση των αναφερομένων στα πρακτικά της παρούσας εγγράφων και το εν γένει αποδεικτικό υλικό, προέκυψαν τα ακόλουθα:

Ο κατηγορούμενος, ο οποίος ανήκε στην κλάση 1995 με ΑΣΜ:** κλήθηκε με την υπ' αριθ. 17/2000 ΕΔΥΕΘΑ να παρουσιαστεί στις τάξεις του Στρατού Ξηράς και να καταταγεί ως στρατεύσιμος την 27-3-2000 στο **. Πλην όμως δεν κατετάγη κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία, γενόμενος ούτω ανυπότακτος σε ειρηνική περίοδο από 28-3-2000 έως 27-12-2005, οπότε διεκόπη η ανυποταξία του, με την σύλληψή του από όργανα του Τ.Α. Ραφήνας. Ο κατηγορούμενος φέρεται ότι την 28-3-2000 παρουσιάστηκε ενώπιον της Επιτροπής Απαλλαγών Αθηνών (ΕΑΑ) για εξέταση της σωματικής του ικανότητας και ότι έλαβε την υπ' αριθ. **/2000 γνωμάτευση σύμφωνα με την οποία εκρίθη ακατάλληλος για στράτευση Ι5, ως πάσχων από «χρόνια βαρεία αγχώδη νευρωσική διαταραχή». Να σημειωθεί ότι το παραπάνω πόρισμα της ΕΑΑ σημειώθηκε στο Αντίγραφο Φύλλου Μητρώου του την 28-3-2000 και έτσι ο κατηγορούμενος ευρέθη νόμιμα εκτός των τάξεων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αργότερα, όμως, δημιουργήθηκαν αρκετές υπόνοιες ότι πολλοί από τους στρατεύσιμους έλαβαν οριστική απαλλαγή από τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις για λόγους υγείας, βάσει πλαστών πιστοποιητικών και για αυτό το λόγο διενεργήθηκε σχετική έρευνα από τις αρμόδιες στρατιωτικές αρχές. Κατόπιν σχετικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε, διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος Α. Θ. ουδέποτε προσήλθε προς εξέταση ενώπιον της ΕΑΑ, η δε παραπάνω γνωμάτευση που φέρεται ότι του χορηγήθηκε κρίθηκε ως μη έγκυρη, δεδομένου ότι αφορούσε άλλον στρατεύσιμο και συγκεκριμένα τον Π. Γ. (βλ. υπ' αριθ. **/2000 γνωμάτευση της ΕΑΑ).

Κατόπιν τούτων το αρμόδιο Στρατολογικό Γραφείο ακύρωσε αναδρομικά την από 28-3-2000 μεταβολή απαλλαγής του κατηγορουμένου από τη στράτευση, δυνάμει της υπ' αριθ. Φ.429.37/88/154707/Σ.1200/2-8-2005/ΓΕΕΘΑ/ΔΣΛ και αφού τον κήρυξε ανυπότακτο αναδρομικά από 28-3-2000, τον μήνυσε στον Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών για την παραπάνω πράξη (βλ. Αντίγραφο Φύλλου Μητρώου του κατηγορουμένου).

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, νόμιμος πληρεξούσιος και εκπρόσωπος αυτού, υποστήριξε ότι ο κατηγορούμενος πράγματι αντιμετώπιζε πρόβλημα υγείας, εξαιτίας του οποίου είχε απαλλαγεί της στρατεύσεως, ότι η οικεία γνωμάτευση δεν ήταν πλαστή, ότι ο ίδιος ο κατηγορούμενος δεν «προέβη στις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται», αλλά εξαιτίας της υγείας του δεν μπορούσε να υπηρετήσει (βλ. πρακτικά).

Αξιολογώντας και συνεκτιμώντας τους προβληθέντες ενώπιον του Δικαστηρίου ισχυρισμούς του εκπροσώπου του κατηγορουμένου και συνηγόρου υπερασπίσεως υπό το πρίσμα του συγκεντρωθέντος αποδεικτικού υλικού, κρίνονται αυτοί από το Δικαστήριο ως προσχηματικοί, αδυνατούν δε να αποσείσουν από το πρόσωπό του την ενοχή του για την από 28-3-2000 έως 27-12-2005 πράξη της ανυποταξίας που του αποδίδεται. Κατ' αρχάς, αποτελεί αναντίρρητο γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ούτε την κρίσιμη ημερομηνία (28-3-2000) ούτε και εντός του έτους 2000 παρουσιάστηκε ενώπιον της ΕΑΑ, προς κρίση της σωματικής του ικανότητας.

Το παραπάνω γεγονός διαπιστώθηκε από τη σχετική έρευνα που διεξήγαγαν τα αρμόδια στρατιωτικά όργανα στα αρχεία της ΕΑΑ, η οποία (έρευνα) κατέδειξε ότι η υπ` αριθ.**/2000 γνωμάτευση αφορά άλλον στρατεύσιμο, τον Π. Γ., στον οποίο έχει χορηγηθεί εξάμηνη αναβολή (βλ. σχετ.γνωμάτευση και σχετ. έγγραφο της ΕΑΑ της 19-8-2005).

Στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι από έρευνα που διενεργήθηκε στο βιβλίο ασθενών καθώς και στη βάση δεδομένων του 414 ΣΝΕΝ προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος την 22-3-2000 επισκέφθηκε τα εξωτερικά ιατρεία του παραπάνω νοσοκομείου και έλαβε ένδειξη εξάμηνης αναβολής ως πάσχων από «αγχώδεις εκδηλώσεις επί σοβαρών οικογενειακών προβλημάτων» (βλ. το από 7-10-2005 σχετικό έγγραφο του 414 ΣΝΕΝ). Επιπλέον, στα τηρούμενα βιβλία διακίνησης ασθενών του Φρουραρχείου Αθηνών ανευρέθη ο κατηγορούμενος ως παραπεμφθείς στην ΕΑΑ (βλ. το από 30-9-2005 σχετικό έγγραφο του Σ.Γ. Αττικής και το από 22-3-2000 έγγραφο του Φρουραρχείου Αθηνών). Από την έρευνα, τέλος, προέκυψε ότι την αλληλογραφία για την ΕΑΑ παρέλαβε ο ίδιος ο κατηγορούμενος (βλ. το από 13-10-2005 έγγραφο του Σ.Γ. Αττικής/Τμ.2^ο).

Πρέπει, ακόμα, να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την υπ` αριθμ.**/2000 πλαστή γνωμάτευση ο κατηγορούμενος φέρεται ότι έπασχε από «χρόνια βαρεία αγχώδη νευρωσική διαταραχή». Ερωτηματικά, επομένως, εγείρει η διαφοροποίηση που υπάρχει ανάμεσα στα δύο ως άνω έγγραφα (πλαστή γνωμάτευση και διάγνωση του εξωτερικού ιατρείου του 414 ΣΝΕΝ), αναφορικά τόσο με το είδος της πάθησης, από την οποία έπασχε ο κατηγορούμενος, όσο και με την κρίση της σωματικής του ικανότητας (στην πρώτη περίπτωση απαλλαγή από την στράτευση, ενώ στη δεύτερη εξάμηνη αναβολή στρατεύσεως). Άλλωστε, το γεγονός ότι από πλευράς κατηγορουμένου δεν προσκομίσθηκε κάποια ιατρική γνωμάτευση για την πάθηση από την οποία υποτίθεται ότι έπασχε, καθώς και για την αγωγή την οποία παρακολούθησε, οδηγεί στο αναντίρρητο συμπέρασμα ότι η πάθηση που αναγράφεται στην κρίσιμη γνωμάτευση και που φέρεται εκδοθείσα από την ΕΑΑ ουδέποτε υφίστατο ή τουλάχιστον δεν ήταν τόσο σοβαρή όπως παρουσιάστηκε, ώστε να απαλλαγεί από τη στράτευση. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος μεταγενέστερα, δηλαδή την 16-2-2006, κατατάχθηκε στο ΚΕΠΒ και, αφού εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, απολύθηκε από τις τάξεις του Στρατού την 7-4-2006. Συνεπώς, το νόσημα της πλαστής γνωμάτευσης, ακόμη και αν υφίστατο, αυτό δεν ήταν ανίατο ώστε να δικαιολογεί απαλλαγή στρατεύσεως. Επ' αυτού, ο εκπρόσωπος του κατηγορουμένου περιορίστηκε στη δήλωση ότι εν συνεχεία η υγεία του βελτιώθηκε και κατετάγη χωρίς να αναφερθεί στον τρόπο ίασης, ενώ αναπάντητο και καίριο παραμένει το γεγονός της σύλληψης του κατηγορουμένου την 27-12-2005, καθώς έως τότε ο κατηγορούμενος απέφευγε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις.

Με αυτές τις σκέψεις το Δικαστήριο έκρινε, ομόφωνα, ότι ο κατηγορούμενος καθ' όλο το χρονικό διάστημα από 28-3-2000 έως 27-12-2005 παρέμεινε παράνομα εκτός των τάξεων του ελληνικού στρατού, πληρώνοντας με τη συμπεριφορά του τόσο την αντικειμενική όσο και την υποκειμενική υπόσταση της πράξης της ανυποταξίας σε ειρηνική περίοδο και για το λόγο αυτό θα πρέπει να κριθεί ένοχος, ως κατηγορείται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει τον κατηγορούμενο **Α. Θ. του Α.** και της **Ε.**, ετών **, γεννήθηκε το ** στην ** και κατοικεί ομοίως (**), Στрасμο, με ΣΑ:**

Κηρύσσει αυτόν, **παμψηφεί, ένοχο** ανυποταξίας, πράξεως που φέρεται ότι τελέσθηκε στο ΚΕΤΘ, το από **28-3-2000 έως 27-12-2005** χρονικό διάστημα, και συγκεκριμένα του ότι:

Ενώ ήταν στρατεύσιμος κλάσεως 1995, με ΣΑ:**, σε ειρηνική περίοδο ενώ κλήθηκε με την υπ` αριθμ. 17/2000 ΕΔΥΕΘΑ/ΓΕΣ σύμφωνα με το νόμο «Στρατολογία των Ελλήνων», προκειμένου να προσέλθει και να καταταγεί στις τάξεις του Στρατού Ξηράς και συγκεκριμένα στο ΚΕΤΘ, την 27-3-2000, δεν κατατάχθηκε την ημερομηνία αυτή, όπως όφειλε, και έτσι κηρύχθηκε ανυπότακτος σε ειρηνική περίοδο από 28-3-2000 μέχρι 27-12-2005, κατά την οποία διέκοψε την ανυποταξία του καθώς συνελήφθη από το Τ.Α. Ραφήνας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της απόφασης αυτής, **ο Πρόεδρος** ανέγνωσε το αντίγραφο ποινικού μητρώου για δικαστική χρήση του κατηγορουμένου που υπάρχει στη δικογραφία.

Η Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε όπως, αφού γίνει δεκτό ότι συντρέχουν υπέρ του κηρυχθέντος ενόχου κατηγορουμένου, οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ. 2α' του ΠΚ, επιβληθεί σε αυτόν ποινή φυλακίσεως έξι (6) μηνών, η οποία να μετατραπεί σε χρηματική προς είκοσι (20) ευρώ ημερησίως και η εκτέλεσή της να ανασταλεί για πέντε (5) χρόνια.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησε το ελάχιστο της εφεσίμου ποινής.

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρόντα τον Γραμματέα, αφού έλαβε υπόψη τα παρακάτω άρθρα: 213 παρ.1 ΣΠΚ, 339, 343, 364, 368, 369, 370, 371 και 582, 597 ΚΠΔ, το άρθρο 3 του Ν.663/77, όπως αυτό συμπληρώθηκε με το άρθρο 5 παρ.12 του Ν.1738/87, το άρθρο 82 παρ.4 ΠΚ και τις υπ` αριθμ.58553/06 και 58554/06 Αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών-Δικαιοσύνης (ΦΕΚ 776 Β'/28-6-06), εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση την οποία ο Πρόεδρος ανακοίνωσε αμέσως στο ακροατήριο.

Επειδή η πράξη για την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα: 32 περ.α' του ΣΠΚ σε συνδυασμό με το Π.Δ. 371/2002 καθώς και τα άρθρα 1 και 3 του ΣΠΚ, 1, 12, 14, 16, 17,

18 εδ.β', 26 παρ.1 εδ.α' και 27 παρ.1, 51 και 53 του ΠΚ και τα άρθρα 51 και 53 του Ν.3421/2005 «περί Στρατολογίας των Ελλήνων».

Επειδή κατά τα άρθρα 79 και 80 ΠΚ, το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής, λαμβάνει υπόψη του, τόσο τη βαρύτητα του εγκλήματος, όσο και την προσωπικότητα του κατηγορουμένου, που κηρύχθηκε ένοχος. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το Δικαστήριο αποβλέπει στη βλάβη που προξένησε το έγκλημα, ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, στη φύση, στο είδος και στο αντικείμενο του εγκλήματος καθώς επίσης, σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευαν την εκτέλεσή του, ως και στην ένταση του δόλου του κατηγορουμένου. Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του κατηγορουμένου το Δικαστήριο σταθμίζει ιδίως το βαθμό της εγκληματικής του διάθεσης που εκδήλωσε κατά την πράξη. Για να τον διαγνώσει με ακρίβεια εξετάζει τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επιδίωξε, τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του, τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξεως και μετά την πράξη, ιδίως την μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξεως, συνάμα δε και τους οικονομικούς του όρους. Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο, αφού δέχθηκε **ομόφωνα**, ότι συντρέχουν υπέρ του κατηγορουμένου που κηρύχθηκε ένοχος οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου **84 παρ. 2 α' ΠΚ** για το λόγο ότι ο κατηγορούμενος έζησε ως το χρόνο που έγινε το έγκλημα, έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί σ' αυτόν **ποινή φυλακίσεως ενός (1) έτους**.

Επειδή η παραπάνω περιοριστική της ελευθερίας ποινή δεν υπερβαίνει το έτος, μετατρέπεται αυτοδίκαια από το νόμο σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο.

Το δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη, την οικονομική κατάσταση του καταδικασθέντος κατηγορουμένου, η οποία είναι μέτρια, κρίνει ότι πρέπει να καθορίσει το ποσό της μετατροπής σε πέντε ευρώ (**5,00€**), για κάθε μία ημέρα φυλακίσεως.

Επειδή κατά τη διάταξη της παραγράφου **1** του άρθρου **99 ΠΚ**, που εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με το άρθρο 3 του ΣΠΚ «Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, το Δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή της ποινής για ορισμένο διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) έτη και ανώτερο από πέντε (5) έτη...».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση ο παραπάνω κατηγορούμενος που κηρύχθηκε ένοχος δεν έχει μέχρι σήμερα καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών, με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, όπως αυτό προκύπτει από το ευρισκόμενο στην δικογραφία αντίγραφο του ποινικού του μητρώου, πρέπει

να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της ποινής που θα του επιβληθεί σήμερα για πέντε (5) έτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταδικάζει, παμψηφεί, τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος, σε **ποινή φυλακίσεως ενός (1) έτους** για την πράξη της ανυποταξίας σε ειρηνική περίοδο, καθώς και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, το ποσόν των οποίων ορίζει σε ογδόντα πέντε (85) Ευρώ.

Μετατρέπει, παμψηφεί, την περιοριστική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε στον καταδικασθέντα, σε χρηματική ποινή και καθορίζει το ποσόν της μετατροπής σε πέντε (5) Ευρώ ημερησίως.

Αναστέλλει, παμψηφεί, την εκτέλεση της, ως άνω στερητικής της ελευθερίας ποινής, για πέντε (5) έτη.

Κατόπιν, αφού ο Πρόεδρος δημοσίευσε την ίδια ημέρα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και σε δημόσια συνεδρίαση την πιο πάνω απόφαση, ανακοίνωσε ότι ο καταδικασθείς έχει δικαίωμα από το νόμο να ασκήσει κατά της αποφάσεως το ένδικο μέσον της **εφέσεως** σύμφωνα με τους ειδικούς ορισμούς γι αυτό.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ